

Justitie

De geheimen van een supertapper

Ronald Prins (42) beveiligd de telefoons van de regering en doet zaken met geheime diensten. Hij is de machtigste nerd van Nederland. 'De gemiddelde AIVD'er is geen partij voor Ronald. Hij is the man.'

De Verenigde Arabische Emiraten, 21-23 februari 2011. In de geelzwart gemarmerde lobby van het JW Marriott Hotel in Dubai melden zich bezoekers van de Intelligence Support Systems-beurs (ISS). Het zijn vertegenwoordigers van opsporingsinstanties en inlichtingendiensten van landen in Afrika en het Verre en Midden-Oosten. Drie dagen lang volgen ze workshops en demonstraties van westerse technologiebedrijven die hun waar aanprijzen met slogans als: 'Sms, de vergeten bron voor inlichtingendiensten!'; 'REMOTE CONTROL SYSTEM v7: het ULTIEME WAPEN om pc's en smartphones aan te vallen en in het geheim te monitoren'; 'Het monitoren van e-mails, sms-berichten en chats in het Arabisch, dialect en Arabizi [het Arabische chat-alfabet, red.]', en 'A Web Master Key voor het monitoren, onderscheppen en analyseren van sociale netwerken'.

De ISS-bijeenkomst wordt gehouden op het hoogtepunt van de Arabische lente. In Egypte heeft Mubarak het internet dan al uitgeschakeld, het regime in Tunesië heeft Facebook-accounts gehackt en Syriërs kunnen alleen nog maar veilig communiceren via netwerken van buurland Turkije. Dat gebeurt met behulp van het Westen. Tenminste negen landen in de regio, waaronder Tunesië en Jemen, hebben hun filtertechnologie gekocht van westerse bedrijven als McAfee en Websense.

'Wij staan op zo'n beurs om nieuwe klanten voor onze producten te vinden,' zegt Ronald Prins, mede-eigenaar van het ICT-beveiligingsbedrijf Fox-IT dat aanwezig was op de ISS in Dubai. 'Maar het bleef in het Marriott vrij rustig. Iedereen was natuurlijk bezig met de gebeurtenissen in eigen land.'

Vanuit zijn Delftse kantoor legt de ondernemer uit waarom hij geen bezwaren ziet om in de Verenigde Arabische Emiraten aanwezig te zijn. 'Kijk, Dubai is een enorm knooppunt van terrorisme. Volgens mij willen we allemaal dat overheden daar iets aan doen en kunnen ingrijpen als het moet. En ik heb er totaal geen moeite mee om spullen te leveren die daarbij kunnen helpen. Fox-IT is er om de maatschappij veiliger te maken en niet om machthebbers te beschermen tegen hun eigen volk. Het is wel gebeurd dat landen waar een hoop commotie is opeens aan de lijn hangen en onze spullen willen kopen. En dan ben ik heel duidelijk: dat doen we dus niet.'

Nog vrij naïef

Het Nederlandse publiek heeft Ronald Prins de afgelopen maanden leren kennen als dé expert op het gebied van computercriminaliteit. Met zijn gekleurde overhemden, modieuze baardje en ferme uitspraken is hij een gewilde gast aan tafel bij *Pauw & Witteman*, *De Wereld Draait Door* en *Nieuwsuur*. Daar legt hij de kijker uit hoe hackers te werk gaan, wat de gevaren van cybercrime zijn, hoe een digitale oorlog er uit gaat zien. En Prins wordt niet tegengesproken: ministeries, opsporingsinstanties, banken en veiligheidsdiensten maken gebruik van de hoogspecialistische kennis van Fox-IT. Nationaal én internationaal.

'Je weet niet waar een aanval vandaan komt, je weet niet hoe je moet terugslaan. Dat kan je voorkomen door het internet af te tappen' Foto: Jeroen W. Mantel

Een van de buitenlandse successen is FoxReplay, een technologie om het internet af te luisteren (te 'tappen') die volgens eigen zeggen 'de eerste keuze van veel politie- en inlichtingendiensten over de hele wereld' is. Natuurlijk is het een dilemma, vertelt Prins, wie je wel en wie je niet als klant accepteert. 'Je kunt tapproducten ten goede of ten slechte gebruiken. En het is moeilijk vast te stellen waar je klanten het voor gebruiken. Wij praten daar intern veel over.'

Maar, geeft hij toe, in theorie zou het kunnen dat Fox-IT in zee was gegaan met de geheime dienst van Egypte vóórdát de commotie daar ontstond. 'Ja, op dat moment heerste er bij mij persoonlijk een beeld dat het wel een net land was, waar je ook lekker op vakantie kon. Achteraf is dat geen juist beeld gebleken.' En waarom heeft hij de Verenigde Arabische Emiraten als klant, een land dat het internetgebruik voor zijn onderdanen fors beperkt? Prins: 'Ik zal nooit technologie maken waarmee het internet kan worden gecensureerd. Toch leveren we aan landen waarvan het beleid ons niet helemaal aanspreekt. Ik ben het ook volledig oneens met het internetbeleid van de Verenigde Staten of voor mijn part Nederland. Zou ik dan ook daar geen zaken meer mee mogen doen?'

En in Iran? In april 2009 bleek dat het Finse Nokia en het Duitse Siemens surveillanceapparatuur verkochten aan de opsporingsdiensten van de islamitische staat, technologie die het regime een paar maanden later gebruikte om het oproer neer te slaan. Fox-IT stond in 2003 op de International Police, Safety & Security Equipment Exhibition. Op die beurs, georganiseerd door de oproerpolitie van Teheran, was het doel óók om nieuwe klandizie te vinden. Daar is het gelukkig niet van gekomen, bezweert Prins. 'Maar wij hebben wel de prijs voor de mooiste beursstand gewonnen!' zegt hij grappend. Dan serieus: 'Nu zouden wij nooit meer die keuze maken. Toen waren we nog vrij naïef. We zijn nu jaren verder.'

Fox-IT is inmiddels uitgegroeid tot een sterspeler in een snelgroeiende markt. Met Ronald Prins als boegbeeld. 'Er zijn niet veel mensen met de expertise van Prins. Hij heeft goede contacten met de overheid, is daarvan zelfs vaak een verlengstuk,' zegt hoogleraar computerbeveiliging Bart Jacobs van de Radboud Universiteit. 'Hij heeft een unieke positie en durft die te gebruiken door uitgesproken te zijn in het publieke debat. Daar heeft hij natuurlijk commercieel ook baat bij.'

Maar is die publieke rol handig voor iemand die de notulen van de ministerraad versleutelt, de telefoongesprekken van Mark Rutte beveiligt en de meeste AEX-bedrijven tot zijn klanten rekent? Is hij zich bewust van die machtige, maar delicate positie? Prins haalt zijn schouders op. 'Het is een wereld waarin ik me graag begeef. Die ik leuk vind, die ik spannend vind, waar een hoop veranderingen plaatsvinden. Het is supergaaf om daar in rond te lopen. Wat Fox doet, komt overeen met wat ik persoonlijk graag doe: aftappen en opsporen.'

'Ik zal nooit technologie maken waarmee het internet kan worden gecensureerd. Toch leveren we aan landen waarvan het beleid ons niet helemaal aanspreekt' Foto: Jeroen W. Mantel

Kanaal van de '00-35'

Die passie is in zijn eigen woorden gevoed door 'piepjes, kraakjes en geluidjes'. Radiografische achtergrondruis was een constante in huize Prins, afkomstig van de zend- en ontvangstapparatuur waar Ronalds vader aan knutselde. Senior was op zijn beurt besmet geraakt door opa Prins, die radiozenders had gebouwd in Suriname en Indonesië, en daarna hoofdingenieur van Radio Kootwijk was geworden, het voormalige zendstation in de Apeldoornse bossen. 'Uit die apparaten van m'n vader kwamen roepnummers en afkortingen en ik wilde weten waar die voor stonden.' Als student wiskunde aan de TU Delft luisterde hij in de avonduren en 's nachts met z'n eigen scanner naar politiefrequenties, vooral vanuit een drang om de gebezigde codetaal te ontcijferen. Als hij een bepaalde boodschap niet begreep, belde Prins soms met een smoes naar het bureau om te achterhalen wat de geheime communicatie behelsde.

Het begon simpel. Vooral het aparte kanaal van de '00-35', een hondenwagen die vooral 's nachts in Den Haag rondreed, bood vermaak. Maar allengs werd Prins nieuwsgieriger. Hij onderschepte de communicatie van observerende rechercheurs en luisterde mee op de frequenties van de kernteams die zware criminaliteit bestreden.

Uiteindelijk pikte hij zelfs de versleutelde berichten van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) op.

Er waren meer hobbyisten die meeluisterden en inbraken op overheidskanalen. Hackers avant la lettre, de meesten niet per se met kwade bedoelingen.

Maar sommigen gingen een stap verder. Opsporingsdiensten werden steeds vaker gehinderd door scannerluisteraars die hen volgden, soms openlijk en hinderlijk. Vooral in Amsterdam hadden politie en BVD-agenten last van deze zogenaamde 'Scannerfreaks'. Daarnaast waren er aanwijzingen dat ze de 'tegenpartij' - criminelen als Charles Z. en Mink Kok of radicale groeperingen - tegen betaling voorzagen van informatie. Het leidde tot de vorming van een Scannerfreaksteam bij de BVD: mannen met namen als Armando of Barry werden geregeld klem gezet.

Bekend en berucht was Hennie K., alias Henny the Scanner, een van de halsstarrige volgers van opsporingsinstanties. 'Ja, Hennie heeft me een hoop geleerd,' beaamt Prins. Maar op de vraag of hij zelf ook onderdeel was van het illustere genootschap, komt geen duidelijk antwoord. 'Wanneer hoor je ergens bij?' Hij heeft ze ontmoet, schudde ooit de hand van voormannen als Hennie en Barry. En anderen? 'Die namen houd ik voor me.'

Prins beheerste in elk geval de trukendoos van de luistervinken en wist van de confrontaties met de politie en BVD. De wiskundestudent kende ook de geruchten over hand- en spandiensten voor criminelen. 'Wat ik nooit begreep, was dat die jongens, die geen baan hadden, scanners kochten waar ik van likkebaardde.'

- Als student wiskunde luisterde hij met z'n eigen scanner naar politiefrequenties

Een potje squash

Het was een grijs gebied waarin de liefhebbers van digitale techniek begin jaren negentig opereerden. Er waren nauwelijks regels, de overheid stond op grote achterstand, voor de gemiddelde burger waren ether en computers terra incognita. De scannerluisteraars en hackers van het eerste uur moesten hun plek nog bepalen. Sommigen zouden later terechtkomen bij multinationals en bij de overheid, anderen begonnen internetbedrijven. En een enkeling maakte carrière als beroepskrimineel.

Maar waar stond Prins? Geconfronteerd met het gerucht dat hij degene was die de BVD informatie gaf over de scannerfreaks, schuift Prins zijn bureaustoel naar achter. 'Grote onzin! Ik vind dat een heel ernstige beschuldiging. Het is niet zo.'

Hoe dan ook, midden jaren negentig werd wel duidelijk in welk kamp de academicus thuishoorde. In 1994 trad Prins in dienst van het Gerechtelijk Laboratorium, de voorloper van het Nederlands Forensisch Instituut en onderdeel van het ministerie van Justitie. Hij ging er werken op de afdeling Computeronderzoek. 'We wilden hem graag hebben,' zegt Hans Henseler die indertijd afdelingshoofd was. 'Hij had de juiste papieren, was afgestudeerd op encryptie van smartcards en deed niets liever dan geheimen ontdekken, versleutelde informatie blootleggen. Hij had de kennis en de inventiviteit die we goed konden gebruiken.'

Daarmee koos hij voor 'de goeie kant', zoals hij het zelf zegt. Bij het NFI hielp Prins de opsporingsinstanties, nationaal en internationaal. Zo kraakte hij in opdracht van de Guardia Civil versleutelde ETA-berichten. 'Dat heeft een bomaanslag in Marbella voorkomen,' zegt Prins. 'In mijn werkkamer hangt een plakkaat van de Guardia met de tekst *Thank you for saving lives.*'

De jonge Prins speelde een belangrijke rol bij de internationale profilering van het NFI. Henseler: 'Hij wist partners te vinden die voor ons interessant waren. Ronald liet de FBI, Australische opsporingsdiensten en het Duitse Bundeskriminalamt zien hoe ver we in Nederland waren met de bestrijding van computercriminaliteit.'

De NFI-afdeling boekte onder meer successen toen ze de computers van grote criminelen als Etienne 'Eutje' U. en Johan 'de Hakkelaar' V. moesten kraken. 'Wij kregen beveiligde informatie altijd binnen een paar dagen boven tafel,' vertelt Menno van der Marel, de mede-eigenaar van Fox-IT die met Prins bij het NFI samenwerkte. Hun oude baas Henseler memoreert aan een van de successen van het duo. 'De Hakkelaar werd in het weekend gearresteerd. Op maandag moest zijn organizer zijn gekraakt om zo zijn bankrekeningen te traceren voor hij zijn drugsgeld kon

wegsluizen. Dat is Ronald en Menno gelukt.'

Uiteindelijk kwam Prins in 1998 toch bij de geheime dienst terecht, maar dan via de voordeur. Volgens oud-NFI-manager Henseler wilde Prins zijn 'where the action is: in de frontlinie. Hij wilde meer spanning.' Dat zocht Prins bij de Directie Bijzondere Inlichtingen van de geheime dienst; hij mocht er meedenken over manieren om digitaal te spioneren.

Zelf kan en wil Prins geen details geven over zijn werk bij de geheime dienst. Maar ook bij de BVD vertrok de onrustige techneut na een jaar. 'Ik liep tegen een muur op. Ik wilde zelf iets met internet opzetten, maar dan kon niet. Ik miste ook een groot team om me heen. Menno werkte toen nog bij het NFI. Tijdens een potje squash besloten we voor onszelf te beginnen. Dat werd Fox-IT.'

- 'Ik ben een materiedeskundige en ik zie grote risico's voor Nederland'

Jagen op hackers

Daarna ging het snel. De twee ondernemende academici konden hun ervaring met forensische informatietechnologie goed kwijt op de commerciële markt. Er waren voldoende bedrijven die kampten met cybercrime, bedrijfsspionage, digitale fraude en ander computergelateerd ongerief. Zaken waarbij ondernemers niet terecht konden of wilden bij de politie. De expertise van het bedrijf was in Nederland ongeëvenaard. Fox-IT groeide hard als consultancybedrijf, maar ontwikkelde ook software om forensisch onderzoek te ondersteunen. Dat bracht Prins en Van der Marel vanzelf weer bij hun oude werkgever: de overheid. Politiemensen van de KLPD werden bij Fox-IT opgeleid in digitaal rechercheren, medewerkers van het bedrijf draaiden mee in grote politieonderzoeken.

Het lijkt een logische ontwikkeling voor Prins: aanwezig zijn in de frontlinie. Tegenwoordig speuren mensen van Fox vierentwintig uur per dag, zeven dagen in de week het internet af, op zoek naar potentiële gevaren. Samen met het Team High Tech Crime van de KLPD jagen de 'Foxers' op hackers, zoals de onlangs opgepakte leden van het netwerk Anonymous. Daarnaast beveiligd het bedrijf een aanzienlijk deel van de Nederlandse staatsgeheimen. In hun Delftse vestiging staat de server waarin alle vertrouwelijke gesprekken van onder meer ministers worden versleuteld.

Ondertussen probeert Fox producten te verkopen die honderd procent veiligheid bieden, zoals de onlangs ontwikkelde 'datadiode', waarbij digitaal slechts eenrichtingsverkeer mogelijk is. 'Onze missie is om de maatschappij veiliger te maken,' zegt Menno van der Marel. 'Wij analyseren de problemen van de toekomst en proberen producten te maken die de markt straks nodig heeft. En we proberen de markt ook van die gevaren te overtuigen.' Die rol is Prins op het lijf geschreven. 'We hebben besloten dat Ronald het gezicht naar buiten toe is. Hij vindt het prachtig om zijn visie te geven en in de media zijn ding te doen. Dat doet hij ook onwijs goed, vind ik.'

*Een Iraanse politieman probeert wapens uit op de IPAS in 2006 in Teheran.
Fox-IT bezocht deze beurs in 2003*

Miskende genieën

Ondertussen is Ronald Prins uitgegroeid tot dé deskundige op het gebied van cybercrime. Als @cryptoron geeft hij op Twitter te pas en te onpas zijn mening over de gebeurtenissen in cyberspace. Worden de voicemailberichten van Vodafone gekraakt? Ronald Prins verschijnt in *Nieuwsuur*. Wordt MasterCard gehackt? Aan tafel bij *Pauw & Witteman* vertelt de Fox-directeur over de dreiging van een cyberoorlog. Rolt het High Tech Crime Team een crimineel netwerk op botnet-computers op, dan is Prins degene die het mag uitleggen in het *NOS Journaal*.

Het zijn podia om z'n visie wereldkundig te maken. Prins' stokpaardje: 'De volgende oorlog is een digitale.' De eigenaar van Fox-IT beweert dat de infrastructuur van Nederland niet is toegerust op aanvallen van buitenaf. In het verhaal van Prins kunnen kwaadwillende hackers 'met gemak' een olieraffinaderij platleggen, het betalingsverkeer ontregelen of het land onder water zetten. 'Alles zit aan elkaar geknoopt. Je kunt je niet voorstellen wat er allemaal niet meer werkt na een geslaagde aanval. Je salaris komt niet binnen, je kunt niet naar de Albert Heijn, niet tanken, niet vliegen. Ik zie daar veel risico's.'

Maar hij is meer dan een onheilsprofeet. In oktober 2010 werd Bredolab opgerold, een zogenoemd botnet dat vanuit Armenië computers infecteerde en creditcardgegevens stal. Het succes van het rechteam werd mede uitgedragen door de Fox-IT-eigenaar. 'Wij zijn de laatste jaren meer en meer het opsporingsapparaat gaan helpen.' Tegelijkertijd koestert de oud-wiskundestudent bewondering voor zijn justitiële tegenstanders. 'Naar zo'n Bredolab zit ik wel even likkebaardend te kijken. Er werken bij Fox ook mensen die vroeger stoute dingetjes hebben gedaan. Veel jongens die in computers inbreken doen dat om te laten zien dat ze slimmer zijn dan de tegenpartij. Hackers zien zich-zelf als miskende genieën. Voor de buitenwacht zijn het sukkels. Ze zoeken status. Er lopen hier jongens rond die op een klein, raar gebiedje de beste zijn. Zo hebben we hier een oud-wereldkampioen Stratego.'

Sympathie of niet, Prins staat onverbloemd aan de kant van de autoriteiten. En niet alleen omdat het zijn klanten zijn. 'Wij zijn slagvaardiger en kunnen op een creatievere manier werken dan de politie. Uiteindelijk moet de recherche gaan doen wat wij nu doen.' Maar dan moet het opsporingsapparaat wel meer bevoegdheden krijgen, betoogt de specialist. 'Ik ben heel erg duwend richting Openbaar Ministerie en politie om het anders te aan te pakken.' Prins ziet het als zijn missie om de bestrijding van digitale criminaliteit op de agenda te krijgen, indachtig het motto van zijn bedrijf: *for a more secure society*. Waarbij de ondernemer er fijntjes aan toevoegt: 'Het zal ons zakelijk uiteindelijk geen windeieren leggen.'

En dus pleit Prins, waar en wanneer mogelijk, voor meer armslag voor de politie. Cyberrechercheurs moeten kunnen inbreken in computers op afstand, opereren over de landsgrenzen en actief meekijken op het internet. Die bevoegdheden moeten volgens Prins wettelijk worden vastgelegd. Staan zijn voorstellen niet op gespannen voet met privacy- en burgerrechten? Prins: 'Je weet niet waar een aanval vandaan komt, je weet niet hoe je moet terugslaan. Dat kan je voorkomen door het internet af te tappen. Dat risico moet je nemen om een groter risico in te dammen.'

Daarvoor hoeft volgens hem de overheid niet elk mailtje binnenstebuiten te keren, of alle data te onderscheppen. 'Je kijkt mee op knooppunten. Als je ziet dat een computer ineens verbinding maakt met een server in Taiwan, terwijl dat nooit eerder is gebeurd, kan je op tijd ingrijpen. Of als een internetserviceprovider ziet dat honderdduizend klanten verbinding maken met een machine waar nog nooit iemand van heeft gehoord.' Wie het precies moet doen vanuit de overheid en wie vervolgens de controle houdt, daar moet goed over worden nagedacht, stelt Prins. 'Misschien moet er een privacy-autoriteit voor het internet komen. Maar je ontkomt niet aan meer monitoren. We gaan echt achter de feiten aanhollen als er nu niet snel iets verandert.'

Het is Ronald Prins ten voeten uit. Hij neemt geen blad voor de mond, probeert de politieke discussie te sturen, bogend op zijn grote kennisvoorsprong. Toch stokt de woordenstroom als opnieuw zijn relatie tot de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) ter sprake komt, de club waar hij een jaartje werkte. Toen in 2009 de AIVD'ster Heleen de Waal en haar partner Hans werden aangehouden op verdenking van het lekken van staatsgeheimen aan *De Telegraaf*, was Prins ook even verdachte. Hij had een telefoongesprek gevoerd met Hans, waarin volgens het Openbaar Ministerie staatsgeheime zaken zijn besproken - Prins werd uiteindelijk niet vervolgd. Wel werd de eigenaar van Fox-IT drie keer verhoord: twee keer als verdachte en één keer als getuige. Uit de processen-verbaal van die gesprekken met de rijksrecherche ontstaat een beeld van Prins als goed ingevoerde ex-BVD'er die nog steeds de vinger aan de pols houdt bij de geheime dienst. 'Ik praat regelmatig met mensen van de AIVD over dit onderwerp [cybercrime, red.] om te kijken of Fox-IT daar iets kan betekenen. [...] Ik hoor natuurlijk

wel eens iets wat staatsgeheim is en soms wordt daar nadrukkelijk bij gezegd dat ik dat ook als zodanig moet behandelen, maar meestal schat ik dat zelf ook wel zo in en handel er dan naar.' En: 'Ik ben een materiedeskundige en zie grote risico's voor Nederland.' Dat hij als verdachte wordt gezien, vindt Prins onbegrijpelijk. 'Ik zie mij eerder als hoeder van staatsgeheimen.'

Geconfronteerd met zijn uitspraken heeft Prins twee jaar na dato weinig zin om er inhoudelijk op in te gaan. Frappant is ook dat hij een dag na zijn eerste verhoor, toen Prins nog verdachte was, al weer contact opnam met de AIVD. Hij had een afspraak en vroeg of hij nog welkom was bij de dienst. De AIVD liet weten dat zijn komst op prijs werd gesteld. En dat is toch raar: een ICT-ondernemer die wordt verdacht van het schenden van het staatsgeheim is een dag later al weer welkom bij de dienst die diezelfde staatsgeheimen bewaart. 'Dat vond ik zelf ook waanzin,' zegt Prins nu. 'Blijkbaar was ik alleen voor het OM een verdachte en niet voor de AIVD.' Het warme welkom op het hoofdkantoor van de geheime dienst verbaast een oud-AIVD'er helemaal niet. 'Ronald Prins is *intelligence*. Daarin is hij groot geworden. Hij kent het hele palet. De gemiddelde AIVD'er is geen partij voor Ronald. Hij is *the man*.'

Daarmee komt opnieuw het dilemma van Ronald Prins bovendrijven: hij heeft de schijn tegen dat hij te veel petten draagt. Hij werkt samen met de politie, hij houdt contact met de AIVD en MIVD, beveiligt de regering en het bedrijfsleven, adviseert Justitie, levert software aan buitenlandse inlichtingendiensten, treedt op als deskundige in de media én twittert zich suf. Als we hem daar voor de derde keer mee confronteren, valt er een stilte. Dan aarzelend: 'Ik hoor het jullie zeggen en het zet me ook wel aan het denken. Maar moet ik dat dan allemaal niet meer doen? Ik zou ook willen dat hier meer mensen mee bezig zijn.'

Een dag later poseert Prins voor de fotograaf. Op de valreep, want hij vertrekt naar Spanje. Hij gaat een week 'geocachen' met zijn zoontjes. Enthousiast vertelt hij wat er allemaal op het programma staat. 'Met een gps'je gaan we op zoek naar verborgen schatten. Overal zijn dingen door lokale mensen verstopt: onder de grond, in bomen. Die moeten wij dan vinden. Het brengt ons altijd op de meest waanzinnige plekjes. Onderweg moeten we puzzeltjes oplossen. Mijn kinderen vinden het prachtig. En ik ook,' zegt de cryptoloog met een glimlach op zijn gezicht. 'Bij gewoon wandelen verveel ik me.'

Door **Harry Lensink / Maurits Martijn** / 12 augustus 2011 /

Like

0

Voeg nieuwe reactie toe

[Login](#)

Schrijf je reactie hier.

Warning: A browser setting is preventing you from logging in. [Fix this setting to log in](#)

3 reacties

P Lekkerland

zou iemand bij de overheid zich niet afvragen wat er nog meer te koop is in de kruideniers tent van die heer

prins of schijten ze allemaal bagger voor het afgetapt worden..een volgend avontuur zou een klusje voor de firma murdoch kunnen zijn want die weten hoe het echt moet

[2 dagen geleden](#)

[Like](#) [Beantwoorden](#)

Sean C.

Voor de startende "James Bond" is er ook een oplossing <http://www.sellgo.nl/beveiligi...>

[2 dagen geleden](#)

[Like](#) [Beantwoorden](#)

Test

test

[2 dagen geleden](#) [in reply to Sean C.](#)

[Like](#) [Beantwoorden](#)

M [Reacties per e-mail ontvangen](#) S [RSS](#)

blog comments powered by [DISQUS](#)

	Vrij Nederland op iPad Download de app nu
	Detective & Thrillergids 2011 Te koop in de webwinkel

Top 5 best bekeken

- [De geheimen van een supertapper](#)
- [Je moet er wel wat bij lezen](#)
- [Radeloze raadsman](#)
- [De laatste nacht van Bin Laden](#)
- [Fuck de feiten! Fact-free bezuinigingen](#)

De Republiek der Letteren

- 'De kijker is de rechter'
- Exotische liefde – Jacob Haafner, bewerkt door Thomas Rosenboom
- Asghar Farhadi
- Onder de dictatuur van de slobberwijn
- De seks van Kees 't Hart

**Dossier
Filosofie**

Uitverkoop webshop!

Boeken, documentaires,
dvd-boxen... en nog veel meer

**Plaats nu uw bestelling
en krijg Peter van
Straaten kaarten!**

Vrij Nederland
Lang leve de inhoud
**12 weken
15 euro**

**12 weken
Vrij Nederland
voor slechts € 15,-**